

Redaksjonelt

Et av de privilegiene som følger med arbeidet som tidsskriftredaktør er å få nye forskningsbidrag tilsendt på epost. Slik kan jeg lese nye forskningsarbeider før alle andre, og få et innblikk i forskningsfronten så å si i det den blir skapt. Artikkene i dette åpne nummeret av *Tidsskrift for kulturforskning* viser hvor variert dagens kulturforskning er – både når det gjelder temaer og perspektiver.

Ingrid Birce Müftüoğlu undersøker innholdet i begrepet kvinnekultur gjennom et historisk studium av Kvinnekulturfestivalen i 1979. Denne festivalen satte punktum for 1970-tallets kvinnekamp, samtidig som den la grunnen for kvinnebevegelsens arbeid i det kommende tiåret. Anne Eriksen studerer Eilert Sundts bruk av eksempler i hans undersøkelse av sedelighetstilstanden i Norge. Hans eksempelbruk har tidligere vært oversatt, til fordel for hans statistiske undersøkelser, men Eriksen viser hvordan han også argumenterer gjennom eksempler. Torunn Selberg undersøker plastisiteten i fortellingen om St. Sunniva, og viser hvordan fortellingen stadig blir aktualisert og kommer til uttrykk på nye og svært forskjellige måter. Ole Marius Hylland og Heidi Stavrum ser nærmere på Kultur-

rådets musikkpolitikk de siste 50 årene og argumenterer for at rådets arbeid med musikk kan betraktes som en nasjonal bygningsprosess. Karine Aasgaard Jansen skriver om norske holdninger til vaksine, og viser hvordan vaksineskepsis ikke er det samme som vaksinemotstand. Tvert imot kan folks skepsis være uttrykk for velreflekterte holdninger til vaksine og egen helse. Nummerets siste artikkel går i debatt med en artikkel i forrige nummer av tidsskriftet. I likhet med Ingeborg Hjorth og Line Gjermshusengen i nummer 2–2017, er Claudia Lenz opptatt av minnet og minnepolitikken etter 22. juli 2011. Lenz argumenterer for at minnet etter terrorhendelsene i 2011 kan deles inn i fire ulike fortellingstyper, som er delvis overlappende og delvis motstridende. I tillegg til disse seks artiklene inneholder nummeret en presentasjon av Peter Forrás' doktoravhandling *Museer som tidserfaring* (2017) og fire anmeldelser av nye bøker på norsk og svensk. Til sammen demonstrerer bidragene noe av bredden i den norske og nordiske kulturforskningen.

God lesning,
Kyrre Kverndokk